

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intéendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Társadalmi züllöttség.

Pécs, 1897. január 27.

A közéleti korrupciónak egyik legkedveltebb mentsége az, hogy a politika és társadalom két annyira különböző dolog, céljaik- és eszközeikben annyira elütnek egymástól, mikép azokat az erkölcsi megítélés szempontjából egy kalap alá vonni nem lehet. Ezek szerint a politikai szélhámósok szerint nevetséges dolog politikai erkölcsről beszélni is, mert a politika az exigenciák tudománya, nem azt keresi, hogy mi a jogos és igazságos, hanem hogy mi vezet a célhoz; ennél fogva a politikában igénybe vehetők oly eszközök is a cél elérésére, a melyek a jog- és igazsággal nem állanak a legteljesebb harmoniában: ezért nem ellenkezik az egyéni tisztességgel, ha valaki politikai akciójában az erkölcsi törvényektől eltekint, vagyis más szóval, ami a társadalmi életben tisztességtelen dolog, az lehet a politikában egyszerű fogás, ügyeskedés, amely az okos emberben nem kelt erkölcsi undort, hanem legfőleg mosolyt csal ajkaira.

Ez a modern Macchiavellizmus politikai közéletünket bűzhödt mocsárrá változtatta át, melytől a jobb izlésű emberek undorodva fordulnak el, pedig rendes viszonyok közt a közügyekben való aktív részvételnek minden tisztességes honpolgár főbüszkeségét kellene képeznie. Így kerülnek a közügyek intézésénél felszínre azok, akiknek éltető elemük a mocsár levegője

s így válik a közérdek a piszkos haszonlesés prédájává.

De nemcsak a szorosán vett állami igazgatásban pusztít az erkölcsi züllöttség; dögleletes miazmái megfertőztették már társadalmi életünket is; hiszen ha a politikában felállítottuk a tételt, hogy a cél szentesíti az eszközöket, akkor nagyon közzelfekvő a feltevés, hogy a magánviszonyokban is érvényesül ez az elv, mert saját egyéni céljainak elérésére sokkal inkább sarkalja az önzés az embert, mint az összességet érdeklő közügyek intézése körül.

És ez a társadalmi züllöttség, amely undok szülötte a politikai erkölcsök elkorcsosulásának, már annyira elharapódzott körünkben, hogy a tisztesség és becsület felőli fogalmak kezdenek teljesen összezavarodni, a társadalom kezd érzéketlen lenni a bűn iránt, a közvélemény ítélete aszerint alakul, a milyen cél vezérelte az egyént az erkölcsi törvények eltaposásában.

Avagy nem a társadalmi züllöttségnek legundokabb képéről hullott-e le a lepel az országgyűlés legutóbbi tárgyalásai alatt? A miniszterelnök ismételt kijelentette, hogy számtalan névtelen levél kíséretében egész halmaza a leveleknek érkezik hozzá. és nem egy helyről, de számtalan helyről jönnek ezek, sőt vannak nem névtelen levelek kíséretében érkezők is.

Tehát már egész légió a száma azoknak a gyászvitézeknek, akik harmadik személyek közt váltott bizalmas levelek

birtokába helyezik magukat s aztán a névtelenség leplébe burkolózva beküldik a hatalom kezelőjének, bizonyára nem azért, hogy neki mulattató olvasmányokkal szolgáljanak, hanem hogy a levelek íróit és azokat, akikhez irattak, befeketítsék, a hatalomnak fegyvert szolgáltatassanak kezébe azok megsemmisítésére, akik még nem szegődtek be a föltétlen uszályhordozók táborába.

S jellemző dolog nagyon, hogy az ország első tisztviselője a helyett, hogy a névtelenül beküldött, tehát ismeretlen forrásból származó leveleket olvasatlanul tűzbe vetné, besorozza titkos iratai közé, hogy anyagul használja fel politikai küzdelmeiben. Kérdjük, nem-e teljes összezavarása a tisztesség iránti fogalmaknak, ha a kormány feje megengedhetőnek tartja a saját beismerése szerint „kétségtelenül nem helyes uton“ kezei közé jutott idegen leveleknek fegyverül való felhasználását? Hisz ez a beismerés is bizonyítja, hogy Bánffy nagyon jól tudja, mikép azok a névtelen beküldők nem jogos uton jutottak a beküldött idegen levelek birtokába, mert a levél jogos birtokosának semmi oka sem lenne a névtelenség köpenyében burkolóznia.

Avagy nem bizonyítja-e az erkölcsi fogalmak meglazulását az az egyetlen hang, amely a miniszterelnök eljárásának védelmére kelt. Gajary Ödön olyan elméletet állított fel Bánffy védelmére, a melyet ő maga a magánéletben bizonyára nem

„Pécsi Figyelő“ tarcája

A bocher.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tarcája. —

A Newsky Prospecten örült vágatásban siklott egy elegans trojka, melynek 3 tatár lova úgy röpitette a szánt tova, mintha nem azt, hanem pelyhet vontak volna.

A trojkában bepólyázott, bebundázott hölgy ült, — és kivüle csak a középső lovon ülő kocsis volt a járművön.

A zsidó negyedben a Newa partján egy, két emeletes favázas ház előtt állt meg a trojka.

Mig a hölgy felfutott az emeletre, addig a széles arcú kis orosz, a kocsis, jártatta ide s tova a lovakat.

A felsiető hölgy Lévy Ábrahám, Szentpétervár leggazdagabb bankárjának felesége volt. Akihez ment, az egy szegény bocher.

Ki az ő házában tanítói minőségben volt fia mellé alkalmazva; — tanította a kis Sándort egy 8 éves gyermeket a német nyelvre.

A bochernek senkije a világon, — és azért mikor a tanító elmaradt néhány órára, kérdezősködtek utána Lévyék.

Megtudták hát, hogy a bocher komazik már a halállal, — tifuszbeteg.

És a gazdag ur nő, — kinek senkije ez a bocher — elment meglátogatni a halálnak eljegyzettet — nem félt a tifusz betegség baccilusaitól.

Két előkelő és ügyes orvost küldött Lévy-né a szegény teologushoz. Az egyik azt mondta, hogy kár az orvosságért, — a másik azt, hogy a mai nap elmúltával ha életben marad a fiu, — akkor megmenti — becsületszavára.

Délután ugy két óra tájt, jelentette egy öreg asszony a Lévy palotában, hogy a szegény ifju, a Horovitz József, látni óhajtja a batakárnét; és az titokban. — elment a beteghez. Azért vágatott a trojka, azért sietett az az asszony . . .

— — — — —
Odafontt pedig a szegényes padlás-szobában csipkés puha párnák között, selymes dunnával takarva feküdt egy halvány ifju, kinek szép arcan az öldöklő könyörtelen halál — már rányomta a látogató jegyét.

Furcsa, bántó volt most a szegény teologus szobájának butorzata.

Az ágyhoz állítva drága fényezett kis asztalka állott, melyen egy üveg a legdrágább cognacból, — azután egyéb orvosságok állottak, — egy tiszta vízzel telt pohárba

pedig valódi ezüst kanál volt bedugva. Az egész szobácska szőnyegekkel borítva; — honnan ez a fényűzés?

A derék urinó küldte mind — ezt, — annak a mindenkitől elhagyott ifjunak, kinek szenvedő arca szemrehányást látszott tenni neki, a gazdag asszonynak.

Midőn az asszony bement a beteghez, kiküldte a bent imákat morzsoló 10 zsidó férfit, kik a haldoklóért imádkoztak.

Midőn az utolsó is kiment, és az asszony már nem látta az ajtó külső belésén felszegett mezukaiszt, — akkor leült a beteg ágyához és nézte annak szürke eltorzult arcát, nézte szép fejét, melynek hollóhajzatára az apró jégdarabkákkal töltött gummizsák feküdt. Az orvos a kis asztalka mellett ült, kezében a beteg keze, — olvasta érverését.

— Ha ezt a rettenetes hőséget a constitúciója kitarja, akkor mentve van; este 7 óráig tarthat csak a bizonytalanság — adigra vagy életben marad, vagy meghal; mondta az orvos, mintegy monologizálva.

Az asszony csak nézte a beteget.

— Hallga!! a beteg feleszmélt; de szeméi csukvák és szederjes ajkai a hónapok neveit mormogják:

— Niszán, ijas, sziván, tánmusz, áv, elul, tischrá, cheschvon, kiszlev, téveth, sevath, adár . . .

követne. Azt mondta, hogy a levél megszünt levél lenni, mihelyt az, akinek írva volt, elolvasta, s ha aztán a sajtosnak való papiros közé kerül, nem védi többé a levéltitok szentsége.

Nos, mi egyszerűen nem hiszszük, hogy Gajary ki ne dobná az ajtón azt az embert, ki egy nőt kompromittáló levelet hozna hozzá abból a célból, hogy ezt annak a nőnek erkölcsi tönkretételére használja fel, ha mindjárt százszor be is bizonyítaná az illető, hogy a levelet a sajtosnak való papiros közt találta.

Ha tehát a gentleman diskreciója megvédelmezi az ilyen levelet, bármikor és bárhogyan kerüljön is az a kezébe, hogyan fogadhat el fegyverül egy másik levelet, a melyről azt sem tudhatja, vajjon a tulajdonos akaratával került-e a szemétdombra?

A politikai züllöttség nyomása alatt így homályosulnak el a tisztességről való fogalmak a társadalmi téren is: a hatalom érdekében megszegjük az állam törvényeit, mert a hatalom gondoskodik róla, hogy az érdekében elkövetett törvényszegésért ne érjen büntetés; megszeghetjük már ezután a társadalom törvényeit is, hisz erre is találhatunk mentséget; most már nem is kell azt hazudnunk, hogy a közérdek vezérelt, elég ha azt mondjuk, hogy pártunk érdeke kívánta így. Bánffy proklamálta, hogy mindenki a saját pártja érdekében használhat minden eszközt.

Még az igazmondás is elvesztette értékét, s ebben a tekintetben Vészi József, akinek révén Blaskovich levele Bánffy kezeibe jutott, úgy látszik, jól ismerte ennek nézeteit, a mikor ellenőrt állított a miniszterelnöki igazmondásra, mert bizony isten Vészi uron száradt volna annak odiuma, hogy ő Magyarország miniszterelnökét vélte alkalmas embernek annak véghezvitelére, amit maga megtenni tisztességtelen dolognak tartott.

Mert csak a Vészi által felkért Bolgár Ferenc képviselő előadásából tudta

— Csak tizenkét hónap! de van nekünk szökőévünk is, és abban még egy hónap a ve adár, de abból ne adj már nekem Jehova!

Ha elmúlt a tizenkét hónap, akkor küld értem a maloch hamoveszt, a halálangyalát! Utra készen fogsz találni!

Egy bűnöm van és ezért büntess igazságos Isten! Szeretem, szeretem halálomig azt az asszonyt.

Ugye? — és most a beteg felnyitá szemeit, melyekkel réveteg tekintett szét a szobában.

— Ugye? Nem tudjátok, hová teszem azt a sok pénzt, havonkinti 50 rubelt? Nem tudjátok, hogy az egész fizetésemet virágokra adtam ki és e virágokat annak az asszonynak küldtem . . .

— Baja van nagyságos asszonyom? kérdé ijedten az orvos, — midőn Levy Feodorowna összeresztent.

— Nem, — semmi, semmi, csak kissé tulmeleg van itt a szobában!

. . . és aztán még a régi nyári káftánban jártam, pedig az adár hónapban jég és hó . . . hideg . . . brrr! hideg, hideg . . . fáradt vagyok, fáj a szemem, láttam sok embert, imádkoztak, fáradt vagyok . . .

— Mintha Horeb hegy tövétől idáig jöttem volna gyalog, úgy fájnak tagjaim, halálos fáradt vagyok. Mintha ott ültem

meg az ország, hogy Vészi kijelentette Bánffynak, mikép „Blaskovich levelének nyilvánosságra hozatalát nem kívánja, lapjában is azért nem hozta nyilvánosságra, mert ez, nézete szerint, a tisztességgel és becsülettel meg nem egyeztethető.“

No de erre is volt Bánffynak mentsége; nem írta rá az átadott levélre Vészi ur tiltó kijelentését s így elfelejtette, hogy azt nyilvánosságra hoznia nem szabad. Mégis különös dolog, hogy egy egyszerű hírlapíró magától is rájött arra, mit parancsol a tisztesség és a becsület, Magyarország miniszterelnöke pedig figyelmeztetés dacára is elfelejtette ezt, mert a figyelmeztetést nem írta fel magának!

Hirek.

Pécs, 1897. január hó 27.

Ki volt nagyobb?

Két fiatal, nagyreményű gyerek, akik lakó társak és gyerekkori pajtások, tegnap iddógált egy rácvárosi kocsmában. Az asztalon már vagy hét nyolc félliteres palack ágaskodott, a poharakból pedig egyre szaporábban fogyott a jóféle vörös bor. A fiúk hangulata egyre emelkedett, beszéltek a jövőről és a jelen szerelmi szenzációiról és sok-sok légvárat emeltek a kis kocsmaszoba borgőzös, füstös levegőjébe. Egyszerre megszólal az egyik:

— Kedves barátom! régóta ismerlek és becsüllek, engedd meg tehát, hogy rád köszöntsek.

— Kérlek alássan, tessék — felelt a másik.

Az első, nevezzük A-nak, ekkor felállt helyéről és megkezdte:

— Érdemes férfiú! te, aki egykor stb.

Hosszabb beszédet mondott, amiben fel voltak sorolva mindazok az érdemek és jó tulajdonságok, a miket egy melegen érző baráti szív csak ki tud találni.

A szónoklat után pár perccel persze a másik, nevezzük B nek, szintén felállt, hogy válaszoljon:

— Imádott barátom! — így kezdte és még több magasztalást zengett el A-ról, mint

volna a szabad ég alatt, azon a nagy éjszakán, mikor Mózes nagy égiháború és hulló istennyila között a te népednek hirdette, hogy Jehova veletek szövetségre lépett. Hogy szent néppé hajlandó benneteket tenni, papi királysággal, hogy az ő törvényét elfogadjátok, ha az ő egyedüli uralmát elismeritek.

Sötét volt, egyetlen szerény csillagocska sem buzdította reményre a te népedet, az ég háborgott és a zugó, morajló felhőrongyokból szerte-széjjel hullottak az ég haragos tüzrudjai.

Mellettem egy díszes sátorban, Áron nejei sikoltva takargatták mezitlen bájukat, az égből hulló villámszülte világítás elől restelték szépségüket. Ő maga, a sátor ura, szent ihlettséggel, magasztos sejtelemmel állott népével a hegy tövén és öröm repesve hallgatta Jehova parancsait, melyet Mózes szájába adott az Ur!

És mintha csak nekem nem lett volna vallásom, mintha csak magam volnék néped között pária, kivettetett, úgy bolyongtam az áhitattal eltelt nép között, bolyongtam szabadon, senki sem ügyelt reám.

Csak most vettem észre hogy nagy a ti nemzetségetek. Abramiták, hisz a „tulsó részről“ jöttél és ma Izrael a neved.

Gondolták-e, sejtették-e annak a pász-tornépnek a tagjai, hogy Mezopotámiából

az róla. A. ismét felelt, barátját a népjeg és szabadság jövődö megvédőjének nevezte, mire B. azzal vágott vissza, hogy kijelentette, miszerint A., aki néha egy vidéki lapba szokott írni költeményeket, az a meteor a költészet terén, aki mint Petőfi ismét fel fogja riasztani tunya, tétlen álmából a szunnyadó magyar népet. Közbe folyton több és több üres palack állott az asztalon és a tósztok egyre vadabbak lettek.

— Én kikérem magamnak, hogy rólam többet tartsál, mint magadról.

— Te meteor vagy!

— Te meg Messiás!

— Te király is leszel.

— Belőled pápa lesz.

— Engem nem fogsz tullicitálni a magasztalásban.

— Nem is akarlak.

— De igen, ez a szándékom azt látom.

— Rosszul látod, nincs igazad.

— Én nem hazudom soha, kikérem magamnak.

A dialógus egyre hevesebb tónusban folyt. A két jó barát erősen összeveszett azon, hogy melyikük dicséri a másikat jobban. A vita hevében B. egy üveget vágott a meteor fejéhez, azután eltávozott. Ma a jó pajtások egy vívó teremben találkoztak ismét össze, amikor is a „meteor“ akkorát vágott a népszabadító mellén, hogy 12 $\frac{1}{2}$ öltés kellett az összevaráshoz. A kibékülés után A. így szólt.

— Még mindig Messiásnak tartasz?

— Nem vagy utolsó ember cimborá, de én is volnék tán valaki . . .

Napirend 1897. január 28-án.

Naptár: esütörtök, jan. 28. — Róm. kath.: Apollónia, — Prot.: Károly. — Gör.-kel.: (jan. 16.) Péter — Zsidó: R.-Chodes 25. — Nap két 7 óra 17 percek; nyugszik 4 óra 38 percek. — Hold két éjjel 3 óra 55 percek; nyugszik délelőtt 11 óra 37 percek.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok hideg; légnyomás 752 — Kikötés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles idő, kösülyedés és déli csapadék várható.

Vendéglősök bálja a vígadóban.

Tisztietély a Nemzeti Kaszinóban.

Színház: Salvini felléptével: „Othello.“

— (A pécsi tanítónők műestélye.) Valóban annak nevezhető ez estély, mely tegnap a nőegylet zsufolásig megtöltött helyiségében, intelligens közönség előtt folyt vándor utra kelve, valaha ily nagy nemzetet lesznek?

És boldogságom közepette a frigsátorra akadtam, melyet Jehova az áhitattal eltelt nép közé küldött; észrevétlen helyezte oda a ti Istentek. Nem őrizte senki, ha csak Jehova szemei nem.

Beléptem a frigsátor pitvarába és az ott álló áldozati oltáron már füstölt a tűz, és mellette fénylettek az arany és ezüst mosdóedények. Lelkemet a kíváncsiság marta; — fellebbenttem a függönyt, mely egy másik szentélyt takart el előlem, és szentségtörő lábaim bevitték oda, ahol a hétkaru csillár világított szende békés fényével, — és megvilágította a füstölési oltárt, — és még fehérebbre nézette a tizenkét kovásztalan kített kenyeret. De most már mindent kívántam látni, — és bünt bűnre tetőztem, mert belementem oda is, hová csak a főpap mehet be. Beléptem a szentek szentjéhez, az akászfából készült frigszekerényhez, — és vallástalan állatias kíváncsi szemekkel bambán bámultam azokat a törvénytáblákat, melyekről épp most beszélt a Horeb hegyéről Mózes, a néma és hittal eltelt sanyargatott néphez.

— Hallod, mily orkán dúl Horeb hegyéről? hallod Izrael népet, hogy könyörög a földre borulva Jehovához?

— Erzed az orkán erejét? látod, hogy tépdesi a babérbokrokat és hányja dobja a

le és oly fényes, sikerben gazdag élvezetet nyújtott a hallgatóságnak. A pécsvidéki tanítónők egylete levonhatja magának a következtetést, hogy a tartózkodás társadalmi életünk mozgalmaitól idegenkedést szül, míg a szerény tevékenység ez irányban is, üdvös eredményekre vezet. Jól, nagyon helyesen gondolkodtak tehát azok, kik ennek az estnek a létrehozásán fáradoztak; mert ezt mint kezdeményező lépést a több oldalról nyilvánuló eldöntéssel szemben keresztülvinni, tán nem is volt éppen nagyon könnyű dolog. A pécsvidéki tanítónők választmányának az érdeme, hogy oly ügyes és e mellett a szereplők igen tapintatos megválasztásával zsenge egyesületüknek jótékony célú alapját megvetették és ezzel annak további üdvös fejlődése biztos zálogát bírják a közönség részéről most tapasztalt felkarolásában. Ismerjük városunk intelligens rétegének kifejtett művelését, mely már a műsorban találta első sorban kielégítését; mert nagy örömeire szolgált előzetesen már az, hogy ott dr. Ágh Timót nevével találkozott. Ezt a tudós és minden jó, szép és nemesért felbuzdulni tudó tanárt elegáns előadói modoráért, tárgyának mindenkor jól átgondolt, tanulságos és odaillő megválasztásáért, kellemes és minden negédességtől ment hanghordozásáért nemcsak szívesen látja a művelt közönség, de türtőztetlen vágygyal lesi az alkalmat, hogy meghallgathassa. A közönség mint máskor, úgy most sem csalatkozott várakozásában, lekötött érdeklődéssel jutalmazta a nagy körültekintést igényelt fáradságos néprajzi műnek előadását az inkákról, mely a közönség feszült figyelme mellett teljes egy óráig tartott. Szünni nem akaró taps és éljenzés zugott végig a termen, midőn távozott felolvasó helyéről. Nem kevesebb érdeklődés közt lépett aztán fel Schneider Istvánné, műértő közönségünk ezen jól ismert ének-művésznő kedvence, kit örömeit elhallgatna mindennap. Kinek művelése, előkelő gyakorlatosságra valló distingvált hanghordozása, hanganyagában uralkodó kellem, az elragad-

levegőben? Vigyázz! inog a föld alattad, — Jehova haragja repeszi a földet, vigyázz, hogy bele ne vesszél te, te is és átkozott lelked! — — — — —

A beteg agyrémeit beszélte és felült volt ágyában; most visszaesett erőtlennül — elaludt.

Feodorowna asszony ott ült — és imád-ságos szép szemeiből könnyek perogtak.

Az orvos, a beteg fölé hajolva annak hóna alá tett lázmérővel bajlódott. Végre megfordult és a bankárné felé fordulva mondá:

— Most már jótállok a fiu életéről.

— Köszönöm doktor ur! Az asszony tejfehér arca az örömtől elpirult.

— Hanem a legnagyobb elővigyázati rendszabályok csak most alkalmazandók igazán. Enni mást nem kaphat, csak erős marhahuslevest, semmi szín alatt egyebet.

— Mihailownát behivatom, a folyosón láttam az imént.

— Igen, tehát csak az legyen körülé; nyugodt lehet nagyságos asszonyom, most már megmentem e szegény fiut.

A szegény teologus meggyógyult; de az alatt az idő alatt Lévy Ábrahám halt meg. Feodorowna özvegy lett.

A temetés utáni 8 nap után Feodorowna ismét meglátogatta Józsefet. Talpig gyászba öltözöttén lépett be a szegény bocherhez.

tató hatás lebilincselő érzetét kelti föl hallgatóságában. Riadó taps és éljen lett jutalma a művésznőnek. Ezután Kovácsffy Vilma megnyerő fellépésével fokozatos hatás közt szavalt. Az ifju hölgy bőven rendelkezik mindazon kellékekkel, melyek a jól irányzott és hatást keltő szónoklatok elengedhetlen kriteriumai. Szolgáljon egyébiránt a közönség részéről méltatott fellépése további buzdításul, mely a kiváló tulajdon teljes kifejtését a gyakoribb szereplésben fogja elérni. Záradékol Szánthó Etel és Kaltnekker Ilona négy kézre zongora darabot játszottak, mit jó iskolázottságra valló szép készütséggel és sok jóakarattal adtak elő, mi után a közönség teljesen kielégítő érzéssel távozott. Végül megemlítjük még, hogy a terem rendezését, a vendégek fogadását a tanítótestületnek rokonszenves fiatal tagjai teljesítették, mely megbízatásuknak derekasan, finom előzékenységgel meg is feleltek.

— **(Himen táblájáról.)** A pécsvárosi anyakönyvi hivatal házasulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyestársok nevei olvashatók:

Feuerstahler Flórián, rk., Pécs — Huber Borbála, rk., Pécs;

Kiss József, rk., Pécs — Gulyás Erzsébet, rk., Pécs;

Tertinszky Gyula, rk., Pécs — Járányi Anna Ágnes, rk., Pécs;

Erdőssy Gyula, rk., Pécs — Levél Erzsébet, rk., Pécs;

Magda Pál, rk., Pécs — Csullag Terézia, rk., Uj Dalmand;

Sóty Lajos, rk., Pécs — Szőke Erzsébet, rk., Pécs;

Hell Antal, rk., Pécs — Dlusztus Teréz özv. Göbel Sándorné, rk., Pécs;

— **(Kaszinó bál.)** A pécsi Nemzeti Kaszinó jövő hó 20-án (szombaton) táncmulatságot rendez. A meghívókat legközelebb kibocsájtják a mulatságra, mely az ideig farsang legfényesebb és leglátogatottabb bálja lesz.

A lábadozó az asztalkánál ült és a bibliában olvashatott, mert az volt előtte, midőn az özvegy belépett.

— József! maga már annyira felépült, hogy mai beszélgetésünk nem fogja vissza dönteni a kórügybe; tehát kérdéseimre egyesesen és az igazsághoz hiven feleljen.

— Kérem! nagyságos asszonyom!

— Hová fordította Ön azt a havifizetést, mit tőlünk kapott Sándorka tanításáért? A fiu elpirult és lesütötte szép fekete szemeit.

— Nos? kérdé az asszony, ki szintén valamivel élénkebben pirult el.

— Virágokat vettem, — kaméliákat.

— Ki részére? vallatta Feodorowna.

— Bocsásson meg asszonyom, Jehovára kérem, és a beteg fiu letérdelt a szép asszony előtt.

— Ki részére? ismételte az asszony.

— Az ön részére nagyságos asszonyom.

— Tudja e Horovitz ur, hogy ezzel bünt követett el? kérdé szigorral az özvegy.

— Tudom! de megszenvedtem érte.

— Igen, igaza van; de még nem vagyok kész a vallatással; Ön lázában elárulta, hogy ezáltal nem vehetett magának meleg ruhát, mert minden pénzét virágokra költötte, melyeket nekem küldött, és én nem tudtam, hogy ki küldi nekem azokat. Ez is bűn volt. De lázas állapotában azt is elmondta, hogy

— **(Elsülyedt szenes kocsi.)** A vasuti utról a Madarász-féle uszoda felé vezető Rét-utcán, hol már több lakóház épült, tegnap egy szenes kocsi a szó szoros értelmében elsülyedt a feneketlen mélységig felázott kocsin, úgy hogy az egész szénrakományt kénytelen volt cserben hagyni s még az üres kocsit is négy ló alig volt képes kivonszolni. Ilyen állapotnak rendezett viszonyok közt nem lenne szabad a város szegényére előfordulnia. Igaz, hogy azon a részen a víznek nincs lefolyása, de ha már a város ott utcát nyit, kötelessége is gondoskodnia arról, hogy ez az utca járható is legyen. Felhívjuk a városi mérnökség figyelmét a Rét-utca állapotára, kutassa ki a kétségbeesítő helyzet okait s gondoskodjék azok elhárításáról.

— **(Koszoru megváltás.)** Zsinkó István pécsi kanonok temetése alkalmából az elhunytak ravatalára szánt koszoru váltásága címén az elnyomorodott szegényeket istápoló pécsi Szt. Vince Egylet javára adakoztak: a pécsi zirc-cisterci Rendház 25 frtot, Szuly János ügyvéd 10 frtot.

— **(Uj tanító.)** Hird községben a róm kath. kántortanítói állásra egyhangulag Szalay Gyula, nagykozári tanítót választották.

— **(Sorozási határnapok.)** Nemrég közöltük az egész megyére szóló, ez évi sorozási határnapokat. Most a városnál is kiirták már az ez évi ujoncozás idejét, mely szerint Pécsen ápril 27, 28 és 29-én lesz a sorozás. Első napon a első korosztálybeli hadköteleseket, a másodikon a második és harmadik korosztálybelieket állítják a mérték alá. Ápril 29-én a vidéki illetőségű, állíthatási engedélyt Pécsen nyert hadkötelesek kerülnek sorozás alá.

— **(Altiszti bál.)** Mint irtuk is már, a pécsi helyőrség altisztszei jövő hó 11-én (csütörtökön) tartják táncmulatságukat a Vigadóban. A bál védnökségét Stenzel Alajos, ezredes vállalta el, a rendezőség diszelnökségét pedig Leide József kapitány s így a bál sikere biztosítva van.

egyebet nem kívánna életében, mint azt, hogy megcsókolhatná ajkaimat?

— Igen! azt, és ma is azt kívánám; de tudom, hogy az sohasem lesz!

— És azt, hogy fehér nyakamat szeretné megcsókolni.

— Igen! és ma is azt kívánám, de tudom, hogy sohasem lesz.

— És azt, hogy hófehér keblemet szeretné megcsókolni.

— Ah igen! és most is azt kívánám, de tudom, hogy az sohasem lesz!

— Maga nem tud semmit! mondá égő arccal az asszony, és egy rántással felszakította kacabajkáját, és a megdermedt teologus a világ legszebb keblét látta maga előtt. És az asszony égő orcája és hófehér keble megittasította a bochert, csókolta, csókolta a lázában kívánt, óhajtott ajkat, nyakat, keblet!

— És most nézd meg a szent könyvben, hogy milyen bünt követtél el te, és milyen bünt követtem el én szegény özvegy.

— Özvegy? mit beszélsz oh! szép egyetlen asszonyom?

— Igen, nem tudad? meghalt Ábrahám, a férjem.

— Akkor elkárhozunk mindketten, — sóhajta lehorgasztott fővel a bocher — ha nem jössz hozzám feleségül.

Tihanyi Károly.

— **(Adóhivatal Pécsváradnak.)** Dragonescu Dömjén, kir. pénzügyigazgató tegnap kapta meg a pénzügyminiszter leiratát, melyben a miniszter értesíti, hogy Pécsváradon adóhivatalt állít fel az új adóhivatal szervezésével megbizva a pénzügyigazgatót. Az új adóhivatal állásaira már legközelebb pályázatot hirdetnek; körébe csatolnak a pécsi adóhivataltól 20, a mohácsiától 18 községet.

— **(Elfogott tolvajok.)** Sásdi levelezőnk írja: Gergely György tóttósi születésű, mesterségére nézve csavargó, összebarkózkodván Torma István kövesdi kanászszal, értekezleteket tartottak, hogy ebben a cudar pénztelen világban mi módon ejtsék mégis módját, hogy pénzhez jussanak. Az értekezők úgy végződött, hogy először elmentek Gálosfára és Zsalóha Jánostól elloptak 2 drb. sertést, azután pedig Nagyváty pusztára mentek és Markó Józseftől 11 drb. kisebb nagyobb sertést hajtottak el. Ugy cselekedtek Abaligeten is, mert Papp József ludóljából 15 ludat cepeltek el. A sertéseket orgazdájuknak Böröc József málomi lakosnak, a ludakat pedig Bató Ferenc bakonyi lakosnak eladták és ez szerint pénzhez jutván, szépen mulatgattak; de a szemfüles csendőrök szerencsésen mindent megtudtak, a tolvaj urakat láncra fűsték és az orgazdákat melléjük állítván, ma szépen bekísérték a sásdi kir. járásbírósa börtönébe, honnan csakhamar a pécsi kir. törvényszék börtönébe kísérik, ahol aztán el-mélkedhetnek a szép életéről, melynek ily hamar szomorú vége lett.

— **(Pécsett nincs több számár)** A múlt év elején eszközölt mezőgazdasági-statisztikai összeírás szerint Pécsett csak egy számár találtatott, a mely a tettyei pavillonban végezte az élelmi szerek és a víz felszállítását. Jó eszre volt nagyon s talán a száma mári kor legvégső határáig élhetett volna, ha szülési fájdalmak meg nem lepik, melynek folytán bucsut mondott a földi árnyékvilágnak. Ha Debrecenben, nem pedig Pécsett történik az eset, úgy az ottani tulajdonos, a kit Bugyi Sándor néven ismer a közönség, a következőképpen jelenti be a tragikus esetet: „Belipek reggel az istálluba, költögetem a fülest, de nem mozdul. Megirdekelem a furkós pálcikával, nem mozdul. Akkor látom, hogy a jámbort az Ur Isten magához szólította... Mivel azonban Pécsett történt az eset, a hol a megboldogult számár az egyetlen volt a maga neméből és az is Scholtz Gyula sörgyáros tulajdonát képezte, hát egy szerűen közöltük az esetet csendes részvét reményében.

— **(Körözött férj és feleség.)** Léderer Pál, negyvenéves, dunaföldvári születésű egyén, valamint a felesége, Léderer Pálné, a ki szintén Dunaföldvári született, egy lopási históriába keveredtek, melyben nem várták meg a vizsgálat eredményét, hanem — úgy látszik — a büntetéstől való félelem miatt, ismeretlen helyre költöztek. Most a bíróság körözötteti a férjet és feleségét kiket ha megtalálnak, át fogják őket adni a királyi ügyészségnek.

— **(A nyomdászok köréből.)** A magyarországi könyvnyomdászok és betű-

öntők pécsi kerületének tagjai f. hó 24-én tartották évi rendes közgyűléstük a József utcai egyleti helyiségben. A közgyűlésen megválasztották a tisztkart a következőképpen: elnök lett egyhangulag Taiza József, alelnök Majorovits János, pénztáros Fiedler Károly és ellenőr Técsi István. A választmány tagjai lettek: Kirsteier János, Koretzky János, Novák Kálmán, Pollák Ignác, Rovatsek József és Safcsák Rezső; póttagok Vogrencsics Román és Wessely Antal.

— **(Állatjárványok.)** Megyénkben a legújabb jelentések szerint az állatjárványok állása a következő: ragadós szájszáj- és körömfájás 8 községben 110 udvarban, rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 2 községben 8 udvarban uralkodik, végül sertésvész 21 községben lépett fel. Somogy megyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 6 községben 6 udvarban, ragadós szájszáj- és körömfájás 2 községben 2 udvarban, konstatáltatott, míg sertésvész 22 községben uralkodik. Végül Tolnamegyében takonykór 2 községben 2 udvarban, ragadós szájszáj- és körömfájás 3 községben 19 udvarban, sertésorbánc 2 községben 17 udvarban uralkodik sertésvész pedig 14 községben lépett fel.

— **(Kertészeti Értesítő.)** Ily címen jelent meg Nowotarski A. és fia, pécsi kereskedelmi műkertész és faiskolatulajdonosok téli árjegyzéke, mely már 46-ik évfolyamában van. A kitűnő cégnek jó hírneve sokkal ismertebb a műkertészet terén, semhogy árjegyzékük külön ajánlásra szorulna. Itt csak gazdag tartalmát soroljuk fel, mely szerint magában foglalja a cégnél kapható több száz legkitűnőbb fajtájú konyhaketi, virág és egyéb magvakat; továbbá a legkülönbözőbb gyümölcsfák, diszfák és cserjék; magastörzsű, bokor, kuszó és szomorú rózsák; kerti virágnövények, pálmák stb. árjegyzékét, melyet figyelmébe ajánlunk a műkertészetet kedvelő olvasóinknak.

— **(A juhász bundája.)** Két évvel ezelőtt történt, hogy a belyei határban egy kácsfalui juhásztól valami ismeretlen jómadár elloptott egy bundát, egy rézüstöt és hét birkabört. A tolvajnak akkor nyoma veszett és azóta a károsnak a kilétét is elfelejtették már. A napokban aztán az történt, a mi a mi derék csendőrségünk nyomozó képességének már többször volt következménye, hogy a már rég elfeledett lopás tettesét feltalálták. A dárda csendőrség ugyanis Varga József belyei lakosnál egy bundára akadt, melyet, hogy honnan vett, nem tudta igazolni. Mikor aztán a csendőrség a kácsfalui meglopott juhászt emlegette elő, hamarosan összezavarodott annyira, hogy alapos a gyanú, miszerint a juhászt ő lopta meg. A bundán kívül elloptott rézüstöt és hét darab birkabört azonban nem találták meg nála s most ezek hova tűnése iránt folyik a nyomozás.

— **(A thea-uzsonna jövedelme.)** A folyó hó 24-én tartott thea-estély jövedelme 149 frt 10 kr. volt. Fölülfizettek Moldoványi J., Vaniss S. 1—1 frt Benyovszky N. és Krausz Béni 1—1 koronát. A hét folyama alatt befolyt meg Diska Győzőné urnától 5 frt, Holly Mihály 1 frt és Dobszay István 2 forint.

— **(Tisztelgés az új kir. tanácsosnál)** Vége hossza nincs a tisztelgőknek, kik seregeatól jönnek Salamontanfelügyelő üdvözlésére. Így ma délután 3 órakor Pécs-, Szabolcs- és Vasasbánya tanítói kara sietett a kitüntetett tanfelügyelő üdvözlésére. Schmidt Boldizsár, a jeles szónok, vezette a küldöttséget és lelkes, méltató szavakkal köszöntötte a most kitüntetett egykori kollegát. Salamontan igen barátságosan és meghatóan fogadta a szeretet és ragaszkodásnak eme újabb megnyilatkozását; a tisztelgőkkel leereszkedő, nyájas beszélgetést folytatott barátságos kézszorítás után boldog érzéssel távoztak tőle a nemzet tisztelgő nap-számosai.

— **(Községi tisztújítás.)** Német-Ürögön a megtartott községi tisztújítás alkalmával megválasztották: bírónak Steuermann Pál, helyettes bírónak Varga János, esküdtekké Szabó János és Golvát Alajos.

— **(Furcsa kalapdisz.)** Retter Rezső, dárda tanító, furcsa kalapdiszt vett észre tegnapelőtt este a kalapján. Otthon beszélgetett szobájában vendégeivel, hová csak este tért haza s egyszer, a mint az ágyról kalapját felemelte, a kalap köré csavarodva egy sikló kigyót vett észre. Az első meglepetés lecsillapulta után a kigyót hamarosan kivégezték, nehogy valahogy még az ágyba bujjék, s ott kelljen utána hajtóvadászatot tartani. A furcsa kalapdiszt felcsapott kigyó bizonyára az ajtó alatt ment be a szobába, míg nem volt otthon a gazda s megvonta magát a meleg ágyon, a mi aztán életébe került.

— **(Házibál a Hétfejedelemben.)** Jövő hó február 11-én (csütörtök) a Hétfejedelem szálloda dísztermében zártkörű házi bál tartatik. A zenét a házi zenekar szolgáltatja. Belépti díj: személyenkint 1 korona. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Ellopott ludak.)** Mendl Samu, szentlőrinci lakostól a napokban ismeretlen tettesek hat darab ludat elloptak. Éjnek éjszakáján behatoltak az udvarban s a ludak óljának ajtaját felnyitván mindaz ott levő hat darabot elhajtották. A szentlőrinci csendőrségnek a lopás bejelentésén, a nyomozást megindították a ludoltvajok kézrekerítése végett, eddig azonban még sikertelenül.

— **(Az áruló fejsze.)** Kardos Máté, bodai lakos szőlőjében levő présházat feltörték. A tettes azonban nem vitt el semmit; ellenkezőleg ott hagyott egy fejszét, mely aztán nyomra vezette a csendőrséget. A fejsze ugyanis Óhs János, ugyanottani lakosé volt s ezt maga a gyanuba vett ember is elismeri s bár a betörés elkövetését tagadja, de arról sem tud számot adni, hogy a fejsze hogyan került a feltört pincébe. Az esetről a szentlőrinci csendőrség jelentést tett a bíróságnak s átadta az áruló fejszét is. Most majd a bírói vizsgálat fogja kideríteni, hogy miképp került a fejsze a pincébe s ha nem a gazdája vitte oda, ki követte el hát vele a pincebetörést?

— **(Agyonvert tolvaj.)** Szegzárdi levelezőnk írja: Nakk tolnamegyei községben szombatn éjjel Salamontan Imre ottani lakos

kácságogásra ébredt fel, rögtön felkeltette fiát is, a kivel éppen akkor csipte rajta Adanics Pál csavargó tolvajt, a mikor az a baromfi ólból két hizott kacsat emelt ki. Salamon fiával elfogta a tolvajt, a kit aztán átadtak a községi őrnök, hogy zárja be a községi fogházba. Pintér János községi őrnök csakugyan be is zárta a tolvajt a fogházba, de reggelre Adanicsot halva találták a fogház szalmáján. Az esetről rögtön jelentést tettek a főszolgabirónak, a ki az ügyet a büntető bírósághoz tette át. Salamon vallomása szerint valószínű, hogy a tolvajt a községi őrnök ütötte agyon, a kin az ütések nyomai is látszanak.

— (Tolvaj házaspár.) Bólyi György, tésefai lakosnak a padlásán mintha hazajáró lélek járt volna egy szép éjszaka. Ha a gazda nincs otthon, bizonyára félve húzódik meg a szobában az asszonynépség, de Bólyi György uram nem az az ember, a ki megijed a hazajáró lélektől, főképp hallja, hogy az a tyukokat fogdossa össze. És fel is ment a padlásra s lehozta onnan a hazajáró lelket, a ki nem volt más, mint Gecsi Juliánna F. a Lajosné asszonyság. A rettenéért tyuktolvajt aztán átadták a vasszóló csendőrségnek, a kik előtt beismerte, hogy ő bizony már máskor is játszotta a hazajáró lélek szerepét s kilenc darab tyukot el is vitt akkor magával — nem a másvilágra — hanem a piacra, hol tuladott rajtuk. A csendőrség persze letartóztatta a tolvaj asszony férjét is, a ki hamarosan a bűnbánat

terére lépett s bevallotta, hogy neki is szenvedélye a más vagyonának megdézsmálása s e szenvedélyétől elkapatva Kozma Dávid, tésefai lakostól nemrégben kilenc darab szőlőkarót lopott el. A tolvaj házaspár ügyét áttette a csendőrség — további eljárás végett — a bírósághoz.

— (Az erfurti császár és király.) Még a millennium lezajlása után is feltűnedezik Budapesten egy egy exotikus felvonás, ha máshol nem, hát legalább a hirdetésekben. Itt kevélykedik például egy „erfurti“ cs. és kir. udvari magkereskedő Schmidt J. E., — ki értesülésünk szerint nem udvari szállítója a mi kir. felségünknek, azonban Erfurtban él és így nálunknál jobban tudhatja, hogy ennek a városkának saját külön császára, királya, udvara nincs; vagy talán furfangosan mást akar elhitetni.

Művészet, irodalom.

○ Salvini jutalomjátéka. Zsufolt ház nézte végig tegnap este Itália művészfiának egyik legjobb alakítását, a „Kean“-t. A közönség, melyet minden rétegében lebilincsel Salvini művészete, ünnepi hangulatban volt, a mit csak emelt az a körülmény, hogy az előadás megkezdése előtt a színpadon szintársulatunk ünnepelte a nagy mestert, s nevében Csiky László nyújtotta át neki, szép beszéd kíséretében, a pécsi szintársulat koszoruját. Az ünnepelés leeresztett függöny mögött történt, s onnan hangzott át Csikynek érces hangon elmondott üdvözlő beszéde, melyet olaszul e szavakkal végzett: „evviva

il grand maestro, signor Gustavo Salvini!“ Aztán Salvini lebilincselően kedves hangja csengett ki a függöny mögül, a mint megköszönte az ünnepeltetést. Majd kezdetét vette az előadás s a művésznak első jelenésekor értékes ezüst koszorút nyújtottak át, bársony szekrénykébe helyezve, az orchesterből. Nejét egy élővirágokkal telt ezüst virágkosárral lepték meg tisztelői s a harmadik felvonásban egy hatalmas babérmagkoszorút is adtak a művésznak, ki a tapsvihar között elragadtatva csókolta meg a koszorúnak a magyar hármasszínét viselő selyemszalagját. Maga az előadás arról győzött meg bennünket, hogy — a mi a művész környezetét illeti — még legjobban ilyen szalondarabokban állhatják meg helyüket. Elfogadhatóan játszottak mindnyájan. Salvininé miss Anna Damby szerepében szép alakítást nyújtott s Borsi Paolo derűtséget keltett gyakran az öreg Salamone ügyes megjátszásával. Salvini a címszerepben valóban a „genio e sregolatezza“, a „művészet és féktelenség“ megtestesítője volt. S mint mindig, úgy most is, hangja ezerfoku változatosságában, arc és szemjátéka lebilincselő hatásában s utólérhetetlen művészi tudásában találtuk meg nagyságának valóban isteni adományból eredő okát. Egykép művészettel hatott a miniszter szalonjában, mint a csapszékben s egyformán természetes és igaz volt a szeretőjével való jelenetben, meg azokban a művészi önértéktől és igaz szerelem forróságától eiltelt jelenésekben, mikor miss Anna Dambyvel be-

— Tudtam, hogy előbb-utóbb megértjük egymást. Hanem most már nem tagadja meg a segítségét ugy-e?

— A grófot elfogatni? Ez a rendőrség dolga. A kicsinyke felkeresésében azonban szívesen szolgálatukra leszek.

— Többet nem is kívánunk, Nekünk elvégre egészen mindegy, hogy hol kötik fel azt a gazembert. A megsabadtításra mi ketten vállalkozunk. Cordouan apó és én, önnek csak a hajót kell megmutatnia. Ami pedig a jutalmat illeti . . .

— Ne beszéljünk erről; szót sem érdemel.

— Mikor fogunk hát hozzá, barátom?

— Azonnal, csak a halaimmal a vendéglőshöz megyek.

— Gyalog megyünk?

— Másként nem is volna lehetséges, mert folyton a folyó mentén kell maradnunk.

— Akkor nem is érjük utol a hajót.

— De bizony, hogy utolérjük, különösen, ha a teherhajó még nem ért a gőzöshöz, mely kétségkívül Poissyn tul vesztegel.

— Ebben az esetben, talán.

— Reméljük a legjobbat. A rendőrség eközben a gróf házát az utolsó pincelyükig keresztül kasul kutatja. De ugy kell nekik!

— Mihelyt a rendőrségről volt szó, vad gyűlölet tüzesítette a halász szavait s Dangelas sem bánta, hogy nem kell nyilvánosságra juttatni, hogy mennyire érdekli kis barátja iránt.

A fogadóból jövet látták, hogy a vizsgálóbíró milyen hosszú orral távozik Borodinó házából, aki olyan rejtélyes módon siklott ki a kezük közül.

— Erre a hajóra mértföldekről is raismernék a szerkezetéről.

— Ördögbe, ravasz kópé, lehet.

— Lehet, de annyi bizonyos, hogy nem csalódnám.

— Kisebb vagy nagyobb ez a hajó a többinél.

— Mindenekelőtt sokkal magasabb és a színe magára vonja a figyelmet.

— Nem hiszi nekem — folytatta — hát fogadjunk egy liter borba, hogy felismerném.

— Ráállnék, de nincs időnk egy liter borért a Szajrán végig sétálni. Hanem mondjuk négy liter borban és száz frankban áll a fogadás.

— Lássuk a pénzt, — mondta gyanakodva a halász.

— Felesleges — szólt Cordouan, a zsebében levő néhány darab aranyat csörögtetve. Hallja hogy van pénzünk.

— Ugyan ne tartsanak még olyan ostobának. Csak nem hiszem el, hogy pusztá fogadásból ajánlanak nekem száz frankot. Önök is a rendőrséghez tartoznak, hát nem állok tovább szóba magákkal. A viszontnémlátásra! — s ezzel a karjára vette a halász kosarát, hogy tovább menjen.

Az öreg Cordouan megragadta karját s reszkető hangon kérlelte.

— Az unokámat keresem, az unokámat vitte el a gazember. Könyörüljön rajtam, talán önnek is van leánya. Nem, ön nem lehet olyan szívtelen, hogy megtagadja tőlem a segítséget. Ön azt hiszi, hogy rendőr vagyok, nézze meg hát gomblyukamban ezt a vörös

szél. Egyszerűen: fenségesen büszke és vadul szilaj volt, mikor Koefeld gróft lealcázta s Hamletnek a „lenni, vagy nem lenni“ kérdése fölötti tüprengését megrázó drámai erővel adta. De kevés volna a szó és a tér az ő alakításának részletes méltatására; játéka minden ízében nagy és igaz művészetre vall, amit látni és nem gyenge szavakban vázolni kell. (→)

○ **Színházi hírek.** Salviniék engedve annak a rajongászerű ünnepeletének, melyben a világhírű tragikuszt a pécsiek részesítették, még három napig maradnak Pécsen, s ez alatt a három nap alatt újabb három kiváló alakítását mutatja be nálunk a művész. — Ennélfogva az ekként beállott műsor változás következtében Polgár Sándor jubileuma február hó elejére marad.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvényszék.

§ **Kardos menyecske.** Bo ch Ferencné Spiller Mari, hosszúhetényi lakos, adósa volt Arnold Fülöp ugyanottani lakosnak 3 forinttal. S mert nem fizetett, hitelezője beperelte a községi jegyzőnél, mint községi bíróságnál s az adós asszonyt férjével egyetemlegesen el is marasztalta a községi jegyző a 3 forintnak nyolc nap alatt különbeni végrehajtás terhe mellett leendő megfizetésében.

Mikor a határidő letelt s az asszony akkor sem fizetett, a hitelező két nap múlva végrehajtást kért ellene és Hárságyi István, végrehajtó, meg Szolga János becsüs s a segédjegyző kíséretében elment az asszonyhoz. Bochné látta, hogy jönnek s az ajtó mellé egy botot rejtve, azzal várta őket. Mikor beléptek, felragadta a botot és éktelen szitkok között Hárságyira támadt. Az félreugrott a kardos menyecske elől, mire az ütések a hitelezőt érték. Az asszony ellen most tartotta meg a pécsi királyi törvényszék a végtárgyalást s elítélte azt hatóság elleni erőszak miatt háromheti fogházra, könnyű testisértés miatt pedig 5 forint pénzbüntetésre, behajthatatlanság esetén 1 napi fogházra. Az elítélt felebbezett az ítélet ellen; de felebbezett súlyosbításért a királyi ügyész is.

§ **Sikkasztó házaspár.** Ifj. Schwarz Benő kereskedőcéznek egyik bizományosa volt Klein Benő s viszont Schwarz Zsigmondnak a bizományosa, Klein Benőné. Férj és feleség aztán az árúkkal, melyeket eladásra kaptak, nem birtak beszámolni s így a férj ifj. Schwarz Benőnek 3 frt 50 kr kárt okozott s egy 17 forintos bizományról sem tudván neki elszámolni, arról váltót adott neki; a feleség pedig 14 forinttal rövidítette meg a másik hitelezőt. A házaspárt a két cég ekkor sikkasztásért feljelentette s a pécsi királyi törvényszék most Klein Benőt egy napi, Klein Benőné két napi fogházra ítélte, mely ítéletben az elítéltek megnyugodtak.

Közgazdaság.

A Rock. Angolországban legrégebbi biztosító társasága a Rock elhatározta, hogy üzletkörét kiterjeszti Magyarországra is és Budapesten vezérképviselőiséget állit. A vezérképviselőiséggel megbízták Fischer József urat, orvos dr. Irsai egyet. m.-tanárt, ügyész Neumann Antal és Neumann Sándor jogtudorokat nevezték ki. A Rock biztosító intézetet 1806-ban alapították. Régebbi és szilárdabb intézet nincs a világon. Üzletköre nem csak az élet és járadék biztosítás, hanem kiterjed olyan ágakra is, a minőket a magyar monarchiában még nem honosítottak meg. A „Rock“ biztosíték alapja 38 millió forint. A biztosítási alap a főálló biztosításnak 75% a és a biztosított összeg jelen értékének 198% a úgy, hogy a „Rock“ minden 100 frt kiadásával 198 frt fedezet áll szemben. A „Rock“-nak rendkívül előnyös és fölülte olcsó a díjfizetési táblázata, a nyereség részesedés is rendkívül nagy.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 27-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirend előtt Holló Lajos szólalt föl, a ki tiltakozott Gajary szombati inszinuációja ellen, midőn t. i. analógiának fölhozta, a hírlapvásárlás ismert leleplezési históriáját. Ez a közérdek, a közmorál megvédése volt, nem pedig a magán levél-titok megsértése.

szalagot. Harminc évig szolgáltam a hadi tengerészetnél. Megmutassam a papírjaimat?

— Talán a barátja ura is a tengerészetnél szolgált? — kérdezte gunyosan.

Most itt volt az ideje, hogy Dangelas is beszéljen.

— Kedves uram — szólt nyugodtan — ön neheztel rám, holott nincs igaza. Látja én nem haragszom, hogy rendőr-kopóknak tartott bennünket. Ez az öreg ur Pierre Cordouan s hogy csakugyan a haditengerészetnél szolgált, könnyen meggyőződhetik róla, ha elmegy a Rue du Por, Mahon 8. szám alatti lakására. Én festőművész vagyok, Vitrac műtermében dolgozom. Beláthatja, hogy semmi közöm a rendőrséghez. Az én lakásom Rue Fromentin 15. szám alatt van, ott kérdezősködhet felőlem.

— Felesleges, elhiszem önnek, hogy igazat mondott. De mit akar tőlem?

A dolog nem oly egyszerű. Öntől függ, hogy az én öreg barátomnak az unokáját feleségül vehessem.

— Tőlem?

— Mindenesetre, mert ha nem találjuk meg, magától értetődik, hogy y nem is lehet az enyém.

— Jó, tehát hogyan függ ez össze azzal a hajóval, a miről épen beszélünk.

— Az én szegény unokámat — szólt most közbe az öreg tengerész — bezárták annak az embernek a házába, a ki a hajó tulajdonosa s most fogva tartják. Érti most már?

— Még nem egészen. Azt hiszik, hogy ő is a hajón van?

— Igen; egy levelet kaptunk tőle, melyet nagyatyának írt. Ime a levele.

— És az az előkelő ur megengedi, hogy levelezgessen a kisasszony?

— Nem. A hajóablakon dobta ki titkon a levelet, melyet erszényéhez kötött, hogy a földre essék. A kis csomag a partra esett, valami derék ember megtalálta és postára tette.

— Mit írt a levélben?

— Elmondja, hogy megkötözték s egy földalatti uton hurcolták börtönébe. Nem tudja hol van, mert a szobának, ahol fogva tartják, nincsen ablaka. Egy néger fiu szolgálja ki.

— A néger fiut ismerem; gyakran láttam e hajó fedélzetén.

— Láthatja tehát, hogy nem hazudom. Tudtán kívül is nagy szolgálatot tett nekünk. Azért jöttünk ide, hogy Borodinó gróftól visszakövetelhetjük a leányt. Azt hittük, hogy még a házában van. Ön nyitotta ki a szemünket. Minden adat, a mit ön mondott, egyezik a levélben fölemlített dolgokkal.

— Ismeri ezt a tárgyat?

— Az unokám pénztárcája.

— Lehet; három franc és tizennégy sou volt benne. Olvassa meg kérem, igaz-e.

— Tehát ön találta meg az erszényt?

— Persze, hogy én; tegnap reggel. Tudom, az lett volna a rendje, hogy a rendőrségre vigyem, de úgy utálok ezeket az embereket, hogy nem akarok veük semmiféle ügyben sem érintkezni. Egyszerűen zsebre tettem hát a pénztárcát s a levelet beledobtam a legközelebbi levél szekrénybe, de az már nem érdekelt, hogy kinek a nevére van címezve.

hogyan
levél-titok
zudult
kezetlen
ugyanil

követke

szólalás

pártot

nem tit

ziót kö

gazdas

musról

szembe

emelke

R

államo

gadja,

zetiség

állam

H

lizmus

mit na

sonló

e

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Gajary Ödön replikájában erősíti, hogy igenis, Holló akkori eljárása magán levéltitok megsértése volt, persze akkor nem zudultak fel ellene, mert ellenzéki tette. Következéssel vádolja az ellenzéket, a mikor ugyanilyenért megtámadják Bánffy.

Holló Lajos visszautasítja Gajary következtetéseit és analogiáját.

Következett Gajary még egyszeri föl-szólása után a belügyi tárca költségvetése.

Mócsy Antal védelmébe veszi a néppártot az intolerancia vádja ellen, a mely nem tisztán katolikus párt. Csupán a revíziót követeli. Beszéde többi részében a közgazdasági rendszer hibáiról, az agrár-szocializmusról és a csekély munkabékekről értekezik szemben a minden téren tapasztalható ár-emelkedésekkel.

Ruffly Pál a közigazgatásnak mielőbbi államosítását sürgeti; a költségvetést elfogadja, de óva inti a néppártot, hogy a nemzetiségek izgatását hagyja abban a magyar állam ellen.

Pichler Győző szerint a mi szocializmusunk összefügg az internacionale vel, a mit nagyban előmozdítanak az aninaihoz hasonló események.

TÁVIRATOK.

— **Goluchowsky referál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk tegnap hosszabb magánkihallgatáson fogadta Goluchowskyt, mely alkalommal berlini utjáról tett előterjesztést. Fogadtatása után Kapnist orosz nagykövettel konferált, aki meglátogatta a külügyminiszteri palotában.

— **A bécsi Bibulus lemondása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Strobach bécsi polgármester, hir szerint, nem bírván megküzdeni az antiszemita által teremtett nehéz helyzettel, lemondani szándékozik.

— **Dohánygyár a Rákóczyak ósi várában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A munkácsi váról, Zrinyi Ilona utolsó menedékhelyéből a kormány dohánygyárt szándékozik csinálni. Pedig sokkal méltóbb lett volna Thaly Kálmán javaslata szerint honvédmeházak alakítani.

— **Kibékölték a pisztolyos előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Miskolcon két testvér, kezükben vontesövű pisztolyokkal, szemben állott egymással; a segédek jeladására azonban lövés helyett egymás nyakába borultak. A párbaj oka örökösödési viszálykodás volt.

— **A Kossuth-pártkörből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kossuth-párt ma este értekezletet tart, melyen a kereskedelmi tárca költségvetésével foglalkozik.

— **A pénzügyminiszter Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lukács László pénzügyminiszter a napokban Bécsbe utazik, hogy osztrák kollegájával a bankszabadalom megújításáról szóló törvényjavaslat szövege iránt tanácskozzék.

— **Vesztett kutyák.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Csanádmegyében, Sajtényban egy vesztett kutya hét embert,

Tolnamegyében Báltaszék, Alsó-Nyék és Bába községekben egy kóbor eb nyolc embert megmárt, beszállították valamennyit a budapesti Pasteur-intézetbe.

— **Felirati vita az angol parlamentben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az angol alsóházban tegnap a fölirati vita során Disraeli indítványozta, hogy Konstantinápolyba a reformok ellenőrzésére külön követet kell küldeni. Haricourt és a kormány ellenzik az indítványt, mert ennek elfogadása sértene és csorbítaná az ottani nagykövet tekintélyét.

— **Kanapé-pör oláh főpapok között.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tévesek azok a híresztelések Mihályi Viktorról, mintha ő az erdélyi metropolita címezést kérte volna a főrendiház elnökétől, ő csak kijelentette, hogy kizárólag őt illeti meg a gyulafehérvári érseki cím s nem Román Miront.

— **Amerikai alma Magyarországon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ujabbán Magyarország piacait elárasztja az amerikai alma, a mi veszedelmes kezd lenni immár a honi gyümölcs termelésre.

— **Bünvádi följelentés Bánffy ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Blaskovich képviselő csak holnap nyújtja be a bünvádi följelentést Bánffy, Vészi József és Rosenberg ellen.

NYILT-TÉR*)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —
továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

Eladó vendéglő

Ráczvároson.

a „Fehér holló“-hoz czim-
zett vendéglő eladó.

Föltételek megtudhatók az ott lakó tulaj-
donosnál.

POMPÁR IZIDOR.

Két birtok

ELADÓ!

1. Boszniában 70 hold föld 2 darabba, uj
lakásokkal és más gazdasági épületekkel
ellátva, 5000 frtért.

2. Szerém megyében 18 hold föld, 2 ház
3 szőlő és szürüs kert 3500 frtért. Bő-
vebbet a föld tulajdonostól. Eszéken felső
város.

Öregségem miatt adom el.

Berkes Lukács.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik köszvénynél, csúznál, tag-szagadtatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölés-
sekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyákkorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban kész-
letben van; főraktár: **Török József** gyógyszer-
szerésznél **Budapesten**. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánszát van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ véd-
jeggy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem va-
lódít utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Az évad előrehaladottsága miatt az árukat mé-
lyen leszállított áron árasztja
a Zentler-féle
ferfi és gyermekruha-gyár pécsi főraktára
Király-utca 1. sz. (Bazár-épület)

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.